

Ți-aș scrie, mamă

Mariana Fulger

un poem ca o simfonie caldă și senină
cum o zi de pace printre cireși înfloriți
în care să trăiești cum n-ai știut
sau n-ai avut noroc
m-aș răsuci apoi pe loc până când
numai fericire ar fi sufletul și chipul tău
și te-aș privi, te-aș privi
și te-aș strânge la piept
o viață și încă o viață, și încă...
și sufletul ăsta năuc ar crește cât eternitatea
și lume vie de pace fără moarte
fără trist sau rău Ți-aș scrie
să pui în ea fericire cum vrei tu
deși știi, minunato, și durere îți vei pune
ca orice mamă
te-aș ruga apoi să alegi cum să o umplem cu flori
cum numai tu ai știut să le iubești
și să-mi rămâi în suflet astfel
nu, nu te întrista, te iubesc enorm
și ești în sufletul meu
cu tot ce ai fost, ești și vei fi infinit
și-ți mulțumesc, poem viu, că m-ai născut
și m-ai crescut cu dragoste, și ai sperat, și ai râs, și ai plâns
da, și ai plâns pentru mine și pentru toți copiii tăi
sărut chipul tău drag și mâinile pentru tot
și, te rog, iartă-mă

Copyright Mariana Fulger